

Kultur

Nyhedsredaktør: Palle Weis – kultur@jp.dk

Haydn tilsat rap og cap

■ Corsagekjolen og slipsene mødte cap'en og de udtrådte baseballstøvler under Aarhus 2017.

KLASSISK
"SKABELSEN 2.0"
AARHUS SYMFONIORKESTER
OG PER VERS

Christian Baltzer, arrangør og dirigent
Pernille Stolting-Madsen, sopran
Anders Christensen, tenor
Jens Bové, bas
Akademisk Kor Århus og forskellige
gymnasiekor
Musikhuset Aarhus
Fredag aften

RACHEL EINARSSON

rachel.einarsson@jp.dk

Ikke alene to musikgenrer, men også to forskellige koncertkulturer stødte sammen, da Per Vers og Aarhus Symfoniorkester som et bidrag til kulturåret 2017 mødtes på scenen i Musikhuset Aarhus fredag aften. Med sig havde de fine solister og et velsyngende ungdomskor, og som publikum blev man vidne til et eksperiment af de lidt større: Haydn tilsat rap, cap og nye rytmer.

2010'erne blev flettet ind i 1790'erne, og det var svært at vide, hvad man kunne forvente. Rent visuelt forenedes Per Vers' afslappede påklædning med de klassiske solisters typiske påklædning i form af en struttende corsagekjole og pæne jakkesæt. Hjernens bag den nye version af Haydns værk er Christian Baltzer, der netop har specialiseret sig i cross-over-projekter.

De forskellige kunstnere mødtes for at nytolke

Per Vers tændte for sin velkendte ordstrøm, da han lagde sprog til "Skabelsen 2.0". Billedet er fra en øvetime, inden det stive puds og fest-capen blev fundet frem. PR-foto

Haydns jublende komposition "Skabelsen", der er en iscenesættelse af Bibelens beretning om verdens skabelse under Guds ledelse. Kendere af Haydns udgave ville genkende hans elegante og jublende stil, der i sine harmonier og afslutninger giver behagelige associationer til Mozart.

Nye passager

Selve formen var bibeholdt, men værket er arrangeret på ny; originalt lydende passager er flettet ind mellem let-

tere moderne korsatser, mens Per Vers ad flere omgange fik sine egne arier i rollen som Michael, som han fremførte i sin egen ordrige og fantasifulde stil.

Det lyder måske som en lidt for flippet idé, der er dømt til at floppe. Ikke desto mindre viste det sig, at det er lykkedes Christian Baltzer at væve de to retninger sammen til en harmonisk og interessant enhed. Selvom der somme tider ikke var mange sekunder fra Per Vers' ordstrøm til sopra-

nens følsomme toner, blev det en fin og ligeværdig stafet. Per Vers mødte den klassiske musik med stor respekt, viste indlevelse og havde synlig sans for energien i Haydns værk.

Programmbossen

Per Vers lagde i øvrigt ud med at få ordet. Han greb chancen til at referere til Johannesevangeliets første kapitel om netop det skabende ord, der var i begyndelsen. Verset blev en del af hans ordleg, f.eks. or(d)kester, in-

den de traditionelle toner fra Haydn fik plads. De rytmiske elementer lagt ind over orkestret og tilsætningen af en marimba virkede rigtig godt. Faktisk fremhævede de tilsatte rytmer den energi og det flow, der ligger i Haydns musik. Ikke på en dumsmart måde, men i stor respekt for Haydn.

Per Vers' synonymymer for Gud som f.eks. »den store programmør« og »bossen« gav et tilpas stæk af humor.

Faktisk blev man så glad

af at lytte til Per Vers, at man ville ønske, at han havde fået flere arier. At se især Pernille Stolting-Madsen og Jens Bové leve godt med i eksperimentet var også opmuntrende.

Hver sats sluttede så flot af, at man umiddelbart fik lyst til at klappe. Og det gjorde størstedelen af publikum, der efter alt at dømmes var domineret af Per Vers-fans i 40-årsalderen. På sin side lidt frigørende og nyt, men samtidig ret forstyrrende for helheden i værket.

Hjertet banker for "Så længe mit hjerte slår"

■ Varm og charmerende dansk pop-musical om knuste hjerter og brækkede ben.

MUSICAL
ODENSE TEATER
SÅ LÆNGE MIT HJERTE SLÅR

Tekst og iscenesættelse: Heinrich Christensen
Scenografi: Helle Damsgaard
Varighed: To en halv time
Til den 3. juni.

HENRIK LYDING

henrik.lyding@jp.dk

Opskriften er hentet fra "Mamma Mia", "We Will Rock You" og alle de andre teaterkoncertmusicals, vi har set de seneste mange år-

ter. Tag et par håndfulde hits, og strik en handling sammen omkring dem.

Hvor galt det kan gå, er aktuelle "We Will Rock You" et skræmmende eksempel på.

"Så længe mit hjerte slår" er heldigvis det stik modsatte. De 22 danskpopsange indgår ubesværet i en charmerende og underholdende historie om en yngre sygeplejerske, Anne, hendes døde mor, patienternes private sorger og bekymringer, og ikke mindst affæren med overlægen.

Og hvad er det så, instruktøren Heinrich Christensen kan med denne sin egen sangsamstrikning? Ja, først og fremmest gør han aldrig vold på numrene eller

udleverer til det bedrevidende grin. Tværtimod giver han dem en velgørende ro og inderlighed i foredraget, der nogle steder bliver ganske rørende. Som når "Lille sommerfugl" forvandles til en afskedshymne til den døde mor. Eller når "Rør ved mig" fungerer som patienternes indtrængende bøn til Anne, og "Rigtige venner" pludselig handler om to mænds længselsmættede kærlighed til hinanden.

Omdrejningspunktet er hospitalet og patienterne. Soldaten, der har mistet et ben; den ældre, demente kvinde; mændene, der dør med mus i knæet eller ondt i nakken. Og nogle gange også ondt i livet. Som Anne

selv, der møder manden i sit liv – han minder såmænd om Gustav Winckler! – og forelsker sig dybt. Med de problemer, det nu kan give. Men alt er ikke alvor. De

gode grin bliver der fin plads til, ligesom de velkendte sange ofte får en overrumplende drejning. Generelt er tonen varm og underfundig; plads til erotik

Odense Teater nyfortolker den danske popmusik i musicalen "Så længe mit hjerte slår" med Natalí Vallespir Sand i centrum som sygeplejersken med det store hjerte. Foto: Emilia Therese

er der også, mens en død, lille pige undervejs synger "I en sal på hospitalet" som morbid kommentar til det hele.

Forestillingen selv er alt andet. En forårshyldest til livets mangfoldighed, sat sikkert på scenen af Odense Teaters glimrende ensemble med dejlige Natalí Vallespir Sand i centrum som sygeplejersken med det store hjerte – fuld af barndommens søde Giro 413-minder.